

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2014 r. – August Storck przeciwko OHIM – Chiquita Brands
(Fruitfuls)**

(Sprawa T-367/14)

(2014/C 261/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Rohr, A.C. Richter, P. Goldenbaum i T. Melchert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie R 1580/2013-5;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, a w razie wstąpienia do postępowania Chiquita Brands LLC w charakterze interwenienta obciążenie Chiquita Brands LLC własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „Fruitfuls” dla towarów z klasy 30 – zgłoszenie nr 5 014 519

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Chiquita Brands LLC

Decyzja Wydziału Unieważnień: Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2014 r. – Petropars i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-370/14)

(2014/C 261/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petropars Ltd (Teheran, Iran), Petropars International FZE (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) oraz Petropars UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i Z. Burbeza, solicitors, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia z marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia kryteriów umieszczenia w wykazie określonych w art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 267/2012 ⁽¹⁾ albo w art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji 2010/413 ⁽²⁾ oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie polegającego na ustaleniu, że owe kryteria były i pozostają spełnione, jako że skarżący nie należą do National Iranian Oil Company (NIOC), ani nie są przez nią kontrolowani.
2. Zarzut drugi dotyczący niespełnienia kryteriów umieszczenia w wykazie, jako że Rada nie udowodniła, iż NIOC udziela finansowego wsparcia rządowi Iranu.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że w każdym razie pozostawienie nazw skarżących w wykazie stanowi naruszenie ich podstawowych praw i swobód, w tym prawa do prowadzenia działalności handlowej i gospodarczej oraz prawa do niezakłóconego korzystania z swojego mienia lub stanowi naruszenie zasady proporcjonalności. Skarżący zarzucają ponadto, że pozostawienie ich nazw w wykazie stanowi naruszenie zasady ostrożności, a także zasad ochrony środowiska oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzkiego, jak również może przyczynić się do powstania istotnych szkód dla zdrowia i bezpieczeństwa zwykłych pracowników irańskich oraz szkód w środowisku.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę prawa skarżących do obrony wskutek niedokonania pełnego i właściwego przeglądu decyzji o umieszczeniu ich nazw w wykazie oraz nieodpowiedniego uwzględnienia uwag, które zostały jej przedstawione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – NICO przeciwko Radzie

(Sprawa T-371/14)

(2014/C 261/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej